

observant

DIT IS DE LAATSTE
PAPIEREN OBSERVANT
VAN DIT
ACADEMISCH JAAR.
WE WENSEN IEDEREEN
EEN FIJNE ZOMER

ONAFHANKELIJK WEEKBLAD UNIVERSITEIT MAASTRICHT

Nr 30

VOLUME 43 / 15 JUNI 2023

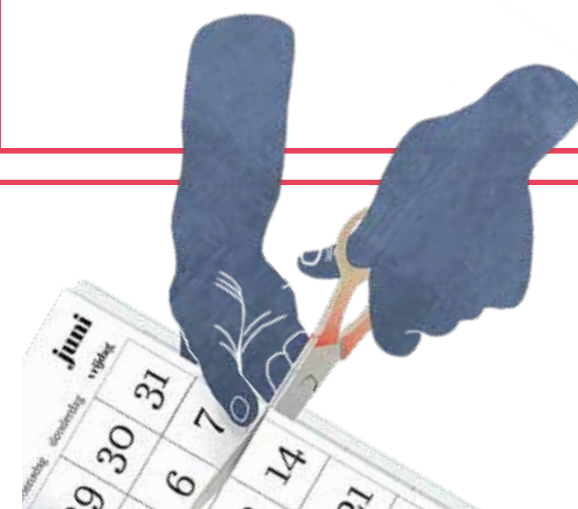

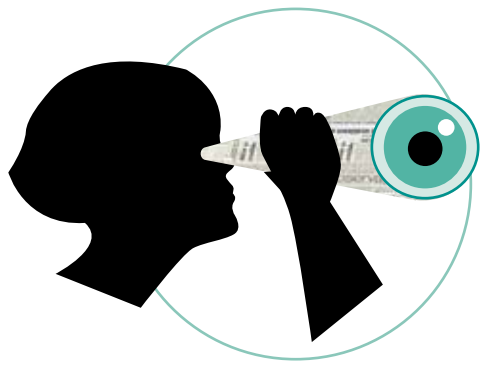
Bouwput

P6-7 Studenten klagen over 'containerwoningen' in Randwyck: te duur en bouwoverlast

Knip

P5 In de toekomst zou het academisch jaar vier weken korter moeten zijn; is dat haalbaar voor de hele universiteit?

Riki Janssen

Mijn werkkamer aan de Lenculenstraat 14 ligt op het noorden. Tot een uur of twee 's middags is het hier nog redelijk vol te houden nu de mussen van het dak vallen. Mijn collega's aan de zuidkant (lees: straatkant) hebben het minder getroffen. Afgelopen maandagochtend was het daar om 8.30 uur al behoorlijk warm. Rond de middag, toen iedereen na de vergadering mijn kamer verliet, was het kwik daar naar tropische hoogten gestegen, ook al stonden de ventilatoren op maximaal, en hing de zonwering voor de ramen. En nee, we hebben in ons pand geen airco. De komende dagen zullen mijn collega's aan de zuidkant daarom noodgedwongen vooral thuiswerken. De vakantie komt eraan, we maken deze week voorlopig de laatste papieren krant, maar werken nog een aantal weken op de website door. Komende week is ons jaarlijkse uitstapje. We gaan wandelen in de buurt van Epen, de

redactioneel

Wandelen? Saai!

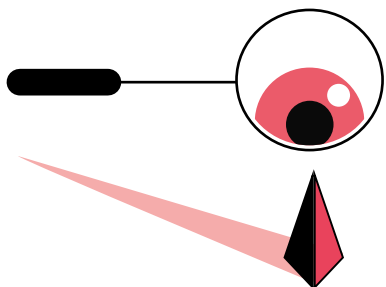
geboortegrond van collega DV. Wandelen? Alweer? Wat saai, verzuchtte een teamlid toen we democratisch over onze zomeruitstap besloten. Ze heeft wel een beetje gelijk, sinds corona komen we niet verder dan een wandeling met aansluitende lunch ergens in Zuid-Limburg. Ze haalde met enige weemoed herinneringen op aan onze excursie naar Luik. Dat was inderdaad leuk, die rondleiding langs verborgen pareltjes van de Waalse hoofdstad. Al kon het bijbehorende bezoekje aan het wapenmuseum mij niet echt bekoren. Saai.

Ik vind wandelen eigenlijk altijd leuk als uitstapje. Je bent lekker buiten en kunt al lopend over van alles en nog wat met collega's te praten. Dat versterkt de band. Deze keer is dat extra leuk, want niet alleen gaat onze nieuwe redacteur Peter Doorackers mee, maar ook onze twee junior-journalisten Simon Wirtz en Lotte van de Loo. Zij beginnen

alledrie half augustus bij *Observant*.

Afgelopen maandag kwamen de twee juniors even kennis maken met de hele redactie. Ze stelden zich voor waarna de rest van het team 1,5 minuut kreeg om iets over zichzelf te vertellen. Ja, ze werden afgeknepen, maar de deadline begon al te drukken en wie meer wil weten krijgt daar volgende week tijdens de wandeling alvast de kans voor. Volgend jaar gaan we echt wat anders doen, dat is beloofd. Junior Lotte gaf onbedoeld al een hint. Ze is opgegroeid in Kaatsheuvel, vlak bij de Efteling. Dus wie weet. Maar eerst de zomer. Fijne vakantie!

Wekelijks schrijft de hoofdredacteur van Observant over de belevenissen op de redactie.

Hete vissen

Als mensen in deze hitte willen afkoelen, springen ze onder de douche of in het zwembad. Vissen liggen altijd in het water, maar toch kunnen ook zij het te warm krijgen. Als hun waterhuis bijvoorbeeld niet erg diep is en snel opwarmt, zoals de vijver die tussen het Debyeplein en het MUMC ligt. Een universiteitsmedewerker maakte zich zorgen over de opkomst zijnde hittegolf en alarmeerde – want van wie is die vijver eigenlijk – de servicedesk van zowel het ziekenhuis als de Universiteit Maastricht.

Het MUMC, dat de eigenaar blijkt te zijn, stuurde op vrijdag iemand langs om poolshoogte te nemen. Die kon de dierenvrienden geruststellen: er is een dieper gelegen gedeelte in de vijver waar de vissen nu nog prima kunnen zwemmen. Eind juni wordt de vijver schoongemaakt en dan vertrekken de vissen naar koelere wateren om daar hun zomer door te brengen.

splinters

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Kamer dankzij ChatGPT

Een Groningse student heeft een kamer gevonden dankzij ChatGPT, schrijft zusterblad *UKrant*. De eerstejaars was al een tijdje aan het zoeken, maar kreeg zelden antwoord op zijn mails naar huurbazen en makelaars. "Waarschijnlijk omdat ik een internationale student ben en ze dus in het Engels schreef", vertelt hij.

Dus besloot hij kunstmatige intelligentie in te zetten. Hij vroeg ChatGPT een voorstelmailtje in het Nederlands te schrijven. "Daarbij moest het programma rekening houden met het perspectief en de motieven van een huisbaas." Prompt kreeg hij een woning aangeboden.

Je moet er vooral op letten dat je AI de juiste opdracht geeft, zegt de student, die veel gebruik maakt van de chatbot. "Toen ik mijn Nederlandse huurcontract wilde laten nakijken, bijvoorbeeld, vroeg ik de AI om te doen alsof hij een expert op het gebied van Nederlands woonrecht was. Dat doe je met de 'act as' functie – die is echt heel handig."

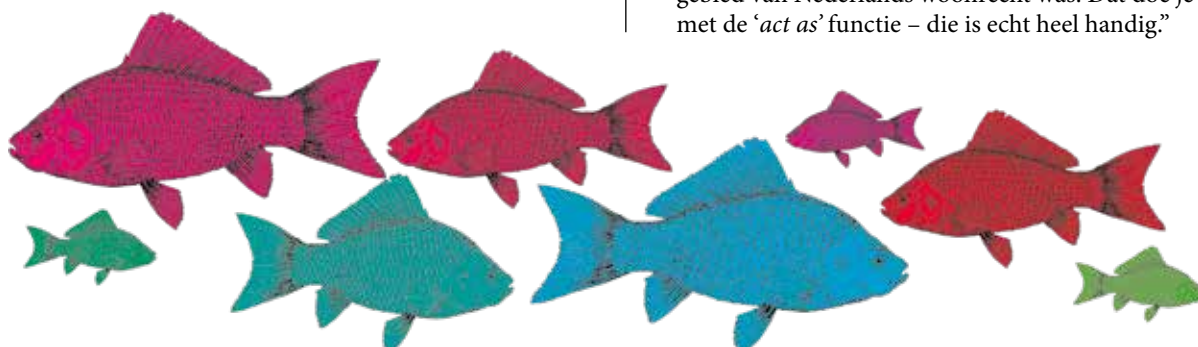

Gratis lesgeven

Al 27 jaar komt wiskundedocent Gert Regterschot iedere dag naar de campus van de TU Eindhoven om daar les te geven. Niets vreemds aan zou je zeggen, ware het niet dat hij al in 1995 door de universiteit ontslagen is. Regterschot vocht het ontslag aan, verloor de zaak, maar accepteerde dat duidelijk niet. Dus bleef hij gewoon lesgeven.

De studenten dragen hem op handen, ze zijn zelfs een inzamelingsactie begonnen nu de werkloze docent – die de afgelopen decennia leefde van zijn spaargeld, cadeaubonnen en het statiegeld van flessen die hij vindt – toch echt door zijn geld heen begint te raken.

De TU Eindhoven is minder enthousiast. Hoewel Regterschot gewoon naar de campus mag komen, is hem de toegang tot de lokalen ontnegd. Hij zou studenten en medewerkers vertellen dat hij nog altijd in dienst is van de universiteit, maar niet betaald wordt. Dat zorgde bij hen voor "een onveilig gevoel", aldus een statement op de TU/e-website. (HOP)

‘Hoe gaan we met elkaar om, wat is respectvol gedrag’

Verplichte les seksuele veiligheid voor eerstejaars tijdens facultaire introductie

Alle eerstejaars studenten krijgen tijdens de facultaire introductie eind augustus een verplichte les over seksuele veiligheid. En ze moeten een (eveneens verplichte) online cursus volgen over preventie van seksueel geweld. Het is onderdeel van een Sexual Safety programma dat in het najaar naar buiten komt.

De Universiteit Maastricht besloot al eerder om zich harder te gaan inzetten voor de bestrijding van seksueel ongewenst gedrag. Zo tekende collegevoorzitter Rianne Letschert eind 2021 het *Let's talk about Yes*-manifest van Amnesty International. Uit onderzoek in het Nederlandse hoger onderwijs van Amnesty bleek dat bijna één op de tien vrouwelijke studenten te maken krijgt met verkrachting. Eigen onderzoek van de UM (ook in 2021) stemde niet optimistischer: 47 procent van de studenten

was slachtoffer van seksueel geweld en/of seksuele intimidatie.

Trainingen

Er wordt op dit moment de laatste hand gelegd aan een plan met daarin trainingen voor studenten en medewerkers (hoe gaan we met elkaar om, wat is respectvol gedrag, hoe kunnen we slachtoffers helpen, wat doe je als je iets grensoverschrijdends ziet gebeuren?), regels en procedures, en een communicatieplan. Letschert, tijdens de jongste vergadering van de commissie strategie van de universiteitsraad, vorige week dinsdag: “Het formele voorstel is nog niet klaar, we nemen jullie opmerkingen mee in onze discussie.”

Verplichte les

Tijdens de INKOM 2023 start in ieder geval een bewustwordingscampagne voor studenten,

al is nog niet bekend hoe die er precies uit gaat zien. Wel is duidelijk dat tijdens de facultaire introducties alle eerstejaars een verplichte les over seksuele veiligheid moeten volgen. Daarnaast staat een verplichte online cursus over preventie van seksueel geweld op de agenda. “Het gaat niet om een module in het curriculum, dat hebben we nooit gezegd”, benadrukte de collegevoorzitter. “Het curriculum is de verantwoordelijkheid van de decanen, niet

van het college van bestuur.” Ook komt er een Social Safety Point voor studenten waar ze terecht kunnen met vragen en klachten. Hoe wordt gecontroleerd of ook alle studenten aan die verplichte les eind augustus deelnemen, vroegen U-raadsleden zich af. Komen er bijvoorbeeld aanwezigheidslijsten? Daar wordt nog over nagedacht, klonk het.

Riki Janssen

Illustratie: Shutterstock

MUMC plaatst ‘smeerpalen’ bij uitgangen ziekenhuis

Hoe reageren mensen op gratis zonnebrandcrème?

Je ziet ze steeds vaker: palen met een flacon gratis zonnebrandcrème. Mooi – goed smeren helpt immers huidkanker en andere schade aan de huid te voorkomen – maar hoe reageren mensen op zo’n paal? Gebruiken ze de crème? Waarom (niet)? Een team van de vakgroep gezondheidsbevordering van onderzoeksschool CAPHRI gaat het onderzoeken.

De locatie: in Maastricht, bij de uitgangen van het MUMC. Daar heeft het ziekenhuis sinds vorige week zogenaamde ‘smeerpalen’ geplaatst, gevuld met SPF 30. “Het initiatief komt van het Zorginnovatielab van het MUMC”, vertelt universitair docent Francine Schneider. “Eén van hun leden – dermatoloog Herm Mertens – maakt zich al jaren hard voor gratis zonnebrandcrème op openbare plekken. Omdat er nog nooit grootschalig onderzoek is gedaan naar hoe zo’n paal gebruikt wordt, kwam men bij ons uit.”

De onderzoekers gaan observeren hoe mensen op de paal reageren. Valt ‘ie op? Gaan ze er naartoe om de tekst te lezen? Gebruiken ze vervolgens de crème? En maakt het uit op welk moment van de dag ze erlangs lopen? Of hoe warm het buiten is? “Daarnaast gaan we mensen interviewen. Waarom besloten ze om de zonnebrandcrème te gebruiken of juist niet”, zegt Schneider, die eraan toevoegt dat de palen nog wel wat meer aankleding krijgen

Foto: Joey Roberts

deze week. “Een banner zodat ze meer opvallen en een spiegel, zodat je kunt zien of je alles goed hebt uitgesmeerd.”

Schneider hoopt het onderzoek te kunnen

uitbreiden naar andere locaties. “Bijvoorbeeld in het park of op terrasjes. Het lijkt er namelijk op dat mensen op sommige locaties eerder gebruik maken van de gratis crème

dan op andere. Maar of dat daadwerkelijk zo is en waarom – dat weten we niet.”

Cleo Freriks

serie op jezelf

“Het is lastig om nieuwe mensen te leren kennen als je niet graag uitgaat”

Foto: Ellen Oosterhof

Céline Camelot (18, Nederlands-Frans), bachelorstudent European Studies, woont aan de Dorpstraat in een appartement van 70 m² met een keuken, badkamer, twee slaapkamers en een woonkamer. Ze woont samen met een huisgenoot. De totale huur bedraagt 1300 euro per maand, waarvan zij de helft betaalt (650 euro).

Céline Camelot is keurig in het zwart gekleed als ze de deur opent. Ziet ze er altijd zo netjes uit? Nee hoor, lacht ze. “Na dit interview moet ik door naar een onderhandelings-simulatie voor mijn studie. Ik speel een lid van de Europese Raad en moet het gaan hebben over de Russische invasie van de Krim.” En ja, ze vindt het best een beetje spannend. (Een paar dagen na het interview laat ze weten dat het allemaal goed is gegaan en ook nog eens erg leuk was.)

Grieks en Latijn

Ze beleeft sowieso veel plezier aan haar

studie European Studies, waarin twee van haar interesses samenkomen: politiek en geschiedenis. “Ik ben vooral geïnteresseerd in de manier waarop mensen met elkaar omgaan, hoe ze zich gedragen.” Dat is ze al sinds de middelbare school, waar ze veel tijd stak in Grieks en Latijn en leerde over de geschiedenis van de klassieke oudheid.

Beschilderde doeken

Aan de muur van de woonkamer hangen kleurrijke doeken die door Camelot en haar huisgenoot zelf zijn beschilderd. Daartegenover, op de schakelaar van de airconditioning,

zit een groene dinosaurusknuffel. Ook *home made*. De twee huisgenoten zijn de enige studenten in het gebouw, alle andere appartementen worden bewoond door werkende mensen. Ze zijn beste maatjes en woonden eerder al samen in een Maastrichts studentenhuus met nog drie andere vrienden. Daar zijn ze weggegaan vanwege problemen met hun huisbaas: die kwam regelmatig dronken het huis binnen en begon dan te schreeuwen, in een poging hen te intimideren. Het was een onveilige en ongezonde leefomgeving, aldus Camelot. Gelukkig heeft iedereen een nieuw onderkomen weten te vinden.

Hoewel de twee soms samen koken, verschillen hun smaken nogal. Zij staat niet graag in de keuken en eet liever kant-en-klare maaltijden, terwijl hij juist graag kookt – vooral pittig eten, waar zij dan weer niet van houdt.

Boeken

Op haar bureau, waar de zon op valt, staat een hele rij boeken. Ze las vroeger veel en probeert daar weer een gewoonte van te maken. Ze is geen fan van serieuze boeken, maar leest liever iets met een beetje humor. Haar lievelingsboek is een Nederlandse roman, *Ik geef je de zon*. Het gaat over het leven van een tweeling, Noah en Jude: ze worden allebei verliefd, maken leuke en nare dingen mee en groeien uiteindelijk uit elkaar. Een belangrijke reden waarom ze zo graag leest is dat ze erg introvert is en tijd nodig heeft om alleen te zijn als het druk om haar heen is geweest: “Om weer even op te laden.”

Introvert

Ze is wat stil en verlegen, ja. “Ik breng graag tijd door in een kleine kring mensen die ik goed ken. En ik vind het leuk om naar vertrouwde plekken te gaan waar ik me prettig voel.” Het is soms moeilijk om met medestudenten contact te leggen, zegt ze. “Iedereen heeft al vrienden en ze gaan graag samen feesten”, zegt ze. “Ik hou daar niet van, ik kan slecht tegen drukte en lawaai. Het is lastig om nieuwe mensen te leren kennen als je niet graag uitgaat, want dat is toch iets wat studenten veel doen.”

Maar inmiddels groeit haar groepje bekenden. En dat heeft alles te maken met het lidmaatschap van een gezelligheidsclubje dat haar huisgenoot inmiddels de ‘Mob Mentality’ noemt. Het idee erachter is simpel: leden komen naar activiteiten zoals spelletjes- en kookavonden, waarvoor soms ook onbekenden worden uitgenodigd.

Ze gaat elke week naar huis in Zaltbommel, “best vaak voor een student”, aldus Camelot zelf. Ze doet dat vooral voor haar rijlessen en om haar familie te zien. “Maar meestal zit ik gewoon lekker op mijn kamer.”

Telefoonverslaving

Ze kan niet zonder haar telefoon. Ze brengt veel tijd door op TikTok, waar ze grappige filmpjes kijkt, soms ook met een politieke lading. “Het is een verslaving, een manier om te ontsnappen aan het dagelijks leven. Ik word erdoor afgeleid tijdens het studeren.”

Kathryn van den Berg

In deze serie vertellen studenten over hun kamer en zichzelf

Binnen de UM wordt volop nagedacht over een 'slimmer academisch jaar'

"We zijn als hele universiteit een onomkeerbaar pad ingeslagen, de urgentie is groot"

De Universiteit Maastricht wil een korter academisch jaar. Maar is het ideaalbeeld, één model waarbij alle opleidingen begin juni al stoppen met het onderwijs wel haalbaar? Momenteel wordt er onderzoek naar gedaan. Daarnaast experimenteren drie faculteiten met geld uit Den Haag. "Het allerbelangrijkste is vermindering van de werkdruk", zegt rector Pamela Habibović.

"In vergelijking met België of Amerika hebben wij een heel lang academisch jaar", constateert Thomas Cleij, decaan van de faculteit Science and Engineering. Zijn faculteit doet (net als de faculteiten Arts and Social Sciences en Health, Medicine and Life sciences) mee aan een landelijke pilot, bekostigd door het ministerie van Onderwijs. In totaal hebben veertien universiteiten en een hogeschool zich aangesloten. Hoe ze het academisch jaar inkorten, waar ze dus iets aanpassen, is aan hen. Voorwaarde: het mag niet ten koste gaan van de inhoud. De projecten lopen tot 2026.

Aaneengesloten weken

Op het moment dat het ministerie met het geld voor de pilots op de proppen kwam, had de UM het thema al een tijdje in het vizier, vertelt rector Habibović. Twee interne werkgroepen presenteerden eind 2022 hun ideeën waarna de decanen en het college van bestuur groen licht gaven voor een verdere uitwerking. Nu vindt er een haalbaarheidsonderzoek plaats, want welke gevolgen heeft een ingreep voor de wetenschappelijke staf, voor studenten en ondersteunend personeel? Habibović laat weinig los over het 'model' dat ze nastreven, maar wil wel kwijt dat "uit onderzoek blijkt dat docenten het meeste baat hebben bij een paar aaneengesloten weken 'vrij', bijvoorbeeld vier weken aan het einde", in juni dus. Ook zegt ze dat in een ideale situatie de hele UM het jaar op dezelfde manier inricht. Het is belangrijk voor de interdisciplinariteit, schetst ze, voor (nog meer) samenwerking op onderzoeks- en onderwijsgebied. Dat werkt niet als een docent of onderzoeker van faculteit A een andere academische agenda heeft dan een collega van faculteit B.

Cleij is ervan overtuigd dat verandering onontkoombaar is: "We zijn als hele universiteit een onomkeerbaar pad ingeslagen, de urgentie is groot." De pilots binnen de drie faculteiten vormen een apart traject, en nee, "het is niet zeker of die (volledig) geïntegreerd kunnen worden in het overkoepelende plan voor de UM", zegt de rector. Wellicht zijn ze wel een deel van de oplossing.

Stages

Voorstanders van een korter jaar zijn er zeker, want wie wil nu niet meer rust en ruimte? Ein-

Illustratie: Simone Golob

delijk tijd voor het bezoeken van congressen, onderwijsinnovatie, onderzoek of verlof. Ook studenten zouden ervan kunnen profiteren, zegt Cleij, doordat ze meer tijd hebben voor stages. Toch klinkt er ook kritiek, want het aantal studiepunten moet gelijk blijven. Worden er straks meer lessen in minder weken gestopt? Krijgen medewerkers het op een ander moment veel

drukker? Cleij: "We zijn er inmiddels van overtuigd dat een slimmer academisch jaar zeker géén verslechtering is. Het zou kunnen dat de absolute werkdruk niet (meteen) vermindert, maar hopelijk wel de ervaren werkdruk, dat er meer rustmomenten zijn."

Wendy Degens

De pilots: van een langer zomerreces tot af en toe een week vrij

Binnen de bachelor **European Public Health** wil de FHML acht-weekse blokken terugbrengen tot zeven-weekse, laat Mirjam oude Egbrink, wetenschappelijk directeur van het onderwijsinstituut, weten. Docenten en studenten snakken naar adempauzes. Reden om te experimenteren met her en der een week minder onderwijs waardoor docenten dan 'onderwijsvrij' zijn. Studenten zouden zich die week bijvoorbeeld kunnen voorbereiden op een volgend blok. Oude Egbrink: "Het academisch jaar zou dan feitelijk ook vier weken korter zijn, maar geen langer zomerreces inhouden."

Naar dat laatste streven wel de faculteiten **Science and Engineering (FSE)** en **Arts and Social Sciences (FASoS)**. "We willen een knip aan het einde", zegt Cleij. Dat zou kunnen door een kort blok van vier weken, na kerst, weg te halen (dat heeft zijn voorkeur). Daardoor schuift alles op. "In principe zou het jaar voor iedereen begin juni moeten eindigen. Natuurlijk is ietsje uitloop niet te voorkomen, een diploma-uitreiking bijvoorbeeld of wat kleinere werkzaamheden, maar géén colleges, scriptiebegeleiding of examens." Volgens Cleij is het een mooie kans om de opleidingen "te moderniseren en beter te maken". Tegelijkertijd is het een complex geheel: "Je kunt niet 'zomaar' vier weken eraf halen. Je hebt met nogal wat thema's te dealen, bijvoorbeeld hoe de

ECTS zijn verdeeld in opleidingen." Taak is nu om op zoek te gaan naar de *bottle-necks*, zegt hij. In september 2024 willen de FSE en de FHML daadwerkelijk het academisch jaar 'wijzigen' (implementatiefase).

Bij **FASoS** draaien in de laatste periode van het academisch jaar geen reguliere blokken, mailt Patrick Bijsmans, vicedecaan onderwijs, maar zijn er wel deadlines van scripties en herkansingen. Daar wil men vanaf. Maar hoe organiseer je dat? Laatstejaars zouden bijvoorbeeld al eerder, in periode 5, moeten kunnen starten met hun scriptie. Hier moet tijd voor vrij worden gemaakt zonder dat je als opleiding aan kwaliteit inboet. Bovendien wil de faculteit voorkomen dat de werkdruk op een ander moment de pan uitrijst.

Schrijf en blijf scherp

Het is een jaar geleden dat ik – natgegend en wel – op sollicitatiegesprek was bij *Observant*. Nu schrijf ik de eenendertigste (en daarmee laatste!) column voor deze krant. Dat het nu zonnig is in plaats van regenachtig is niet het enige verschil tussen toen en nu: ik studeerde af, verhuisde, begon aan een extra baan, besteedde steeds meer tijd aan mijn schrijfcarrière. Als ik al die columns lees, vind ik niet alleen kleine tijdscapsules van Maastricht en het studentenleven, maar ook oudere versies van mezelf. Van hoe ik naar dingen keek en daar – soms subtiel, soms uitgesproken – een mening over gaf, welke onderwerpen ik noemenswaardig vond, welke woorden ik op dat moment gebruikte.

De eerste column die ik schreef voor *Observant* ging over onoplettende blindheid: het idee dat je op een gegeven moment stopt met letten op dingen die vanzelfsprekend zijn. Toen ging het over de stad zelf, maar ik heb gemerkt dat het voor alles geldt; je dagelijkse kommetje yoghurt, de vrienden die je in de kroeg tegenkomt, de winkels, je lesrooster. De oplossing die ik toen voorstelde was een nieuweling op slaaptouw nemen, iemand die met een frisse blik over je schouder kijkt. Maar, zo blijkt, je hoeft daar niet per definitie iemand voor in te vliegen. Deze columns schrijven had hetzelfde effect.

Want als je wekelijks schrijft, ben je altijd op zoek naar een nieuw onderwerp. Ik las de whatsappgesprekken met huisgenoten aandachtiger, luisterde nauwlettend naar de meningen van mijn medestudenten, hield evenementen in de stad goed in de gaten. Ik bekeek zelfs meme-accounts met andere ogen. Ik kan dat iedereen aanraden, want het verdiept je ervaring van de stad als je steeds op zoek bent naar iets onverwachts. Daarmee wil ik niet zeggen dat elke ervaring bruikbaar of publiceerbaar zou moeten zijn. Maar als je elke week iets opschrijft dat (op welke manier dan ook) indruk maakt - een ijsje aan de Maaskade, een boosmakend gemeentelijk besluit, feedback die je een lach bezorgde – dan gaat de tijd niet aan je voorbij. Dat er hier ook nog mensen waren die mee wilden lezen, daar kan ik alleen maar dankbaar voor zijn.

Puck Füsers,
net afgestudeerd aan
UCM

Lees ook de column van student Simon Wirtz op pagina 5 van de Engelse editie

In één klap 600 nieuwe studentenwoningen in Randwyck: hoe verliep dat?

“We wonen nu al bijna een jaar in een bouwput”

In slechts een paar maanden tijd verrezen ze afgelopen najaar aan de Sorbonnelaan in Randwyck: zes gebouwen met ieder honderd prefab-studentenstudio's – de zogenoemde 'containerwoningen'. Een inspanning waarmee een nieuw Maastrichts kamertekort voorkomen werd, zegt de eigenaar. Toch klagen studenten: sommigen zijn “helemaal klaar” met het wonen op een terrein dat niet ‘af’ is.

Tekst: Dennis Vaendel Foto: Joey Roberts

De bouwput

“Het kabaal van de bouwmachines start vaak al om zeven uur 's ochtends, soms staan ze vlak naast je raam”, verzuchtte een Poolse student begin november. Twee maanden eerder betrok ze een net opgeleverde 'containerwoning'; slapen met oordoppen was geen overbodige luxe. “Maar gelukkig zal dat snel niet meer nodig zijn”, zei ze destijds hoopvol. De laatste van de zes gebouwen was immers over een halve maand klaar voor verhuur.

Acht maanden later, begin juni, is het nog steeds een komen en gaan van machines rondom de gebouwen. Bij iedere windvlaag waait zand en stof op, “als je je raam vergeet dicht te doen, ligt je hele kamer onder”, klaagt een Duitse student.

Pas sinds een paar dagen is men met de bestrating van het terrein begonnen; daarvoor was het kale grond. Vooruit, in de winter werd grind gestrooid, zodat bewoners niet met al te modderige schoenen de voordeur bereikten. “Maar als je een student bent met een handicap, heb je een probleem”, zegt een Kazachse student. Een 'bouwput', zo omschrijven vrijwel alle studenten die *Observant* sprak – een tiental verspreid over het collegejaar (hun namen zijn bij de redactie bekend) – de plek waar ze wonen. De geluids-overlast is er niet minder op geworden sinds november. Een bewoner: “Ik ken veel mensen die overdag 'wegvluchten' naar bijvoorbeeld de bibliotheek, omdat ze anders gek worden van het geluid. Het is lastig om je hier te concentreren.” “Wij hadden dat ook veel liever anders gezien”, laat Joep Gubbels, contactpersoon namens de

firma Studenten Huisvesting Maastricht (SHM; eigenaar van de panden), desgevraagd weten. “Door de situatie in de bouw, waar de levering van materialen is vertraagd, ging het niet anders. Op dit moment wordt er gelukkig flink doorgevoerd. De planning is dat het terrein in augustus, dus voor het begin van het nieuwe collegejaar, grotendeels af is.”

De kinderziektes

Vier wasmachines voor meer dan 800 woningen – de 600 nieuwe plus de ruim 250 al bestaande studio's. Dat was wekenlang de situatie afgelopen najaar. “Een grote chaos”, omschrijft een Duitse student het. “Uit wanhoop ging ik maar mijn was doen bij mijn grootouders in Düsseldorf.” De

oorzaak? Wederom vertraging bij leveranciers, vertelt property manager Janou Sangers van Plaza Resident Services, dat de gebouwen namens SHM beheert. “Uiteindelijk konden we pas in december in elk gebouw een wasserette inrichten.” En zo kampte men met meerdere 'kinderziektes'. Vooral in de eerste maanden moesten bewoners het door werkzaamheden regelmatig een aantal uur, soms zelfs een halve dag, doen zonder elektriciteit of stromend water. “Dat werd vooraf aangekondigd, maar uiteindelijk veranderde het tijdstip vaak op het laatste moment”, klinkt het bij meerdere studenten. “Dan zit je opeens met een lege laptop.” Sangers beaamt dat er vaak iets ingetrokken of gewijzigd werd. “Maar dat communiceerden we met lood in de schoenen, want we wisten dat het vervelend was. Vaak was het overmacht: werkzaamheden konden niet doorgaan door bijvoorbeeld slechte weersomstandigheden of langere levertijden.”

Maar de “moeder van alle problemen”, vertelt een Duitse student, was toch wel de airconditioning die de studio's van zowel warme als koude lucht voorziet. “Die maakte een hard, tikkend geluid, zelfs als hij uitstond. Zonder oordopjes was het 's nachts niet vol te houden. Op een gegeven moment heb ik zelf maar een elektrische kachel gekocht; als je de airco niet gebruikte was het getik minder hard.” Ondanks veelvuldig contact met de beheerder, kwam er maandenlang geen oplossing, vult een andere bewoner aan. “Gekmakend was het. Op een gegeven moment hoorden we helemaal niks meer vanuit Plaza. Totdat het geluid na een half jaar opeens verdween.”

Dat was een ingewikkelde opgave, legt Sangers uit. “De fabrikant stuurde zelfs experts uit het buitenland. Die moesten in iedere studio handmatig de instellingen wijzigen. Uiteraard niet zonder toestemming van de bewoners; het duurde even voordat we dat van iedereen kregen. We communiceerden er niet over, omdat wel al zo vaak over reparaties mailden. Daarin moet je doseren, anders lezen bewoners het niet meer.”

De sfeer

“We willen hier een gemeenschap creëren”, vertelt Sergio Aspers, namens Plaza eerst caretaker en inmiddels property manager, terwijl hij over het terrein loopt. Enthousiast begroet hij langslappende studenten en knoopt hij praatjes aan. “Veel studenten wonen ver van hun familie. Zij moeten zich hier thuis voelen.” Hij wijst naar de plekken waar binnenkort onder meer picknickplekken en een plein moeten verschijnen. “Misschien kunnen we hier over een tijdje wel een 'Sorbonnefestival' houden.” Ook is men bezig om de wasserettes in ieder gebouw om te toveren tot gemeenschappelijke ruimte. “We willen overal een tv, tijdschriften en een dartbord plaatsen.”

Dat is mooi, maar had eerder gemogen, menen de studenten. Al het hele jaar klagen ze over een gebrek aan ontmoetingsplekken. “Er wonen 800 studenten om mij heen, maar toch ken ik hier bijna niemand”, klinkt het regelmatig. “Meer-

dere studiegenoten wonen in een van de andere gebouwen, maar toch loop ik ze hier nooit tegen het lijf. Alleen op de universiteit.” Ja, één woonblok op het terrein heeft een common room, maar daar gaan ze zelden of nooit heen. “Erg welkom voel ik mij er niet, je ziet er altijd dezelfde gezichten”, zegt een Duitse student. Voor de rest: vooral kale gangen. En gezellig buiten samenzitten is nog niet aan de orde. “Dat is zelfs gevaarlijk, tussen al die machines”, zegt een ander.

In het begin, toen veel mensen net introkken, was de sfeer bovendien onaangenaam. Medewerkers van Plaza liepen regelmatig rond om een oogje in het zeil te houden, bijvoorbeeld om te wijzen op verkeerd geplaatste fietsen of afvalzakken. “Eén van hen stond erom bekend dat op een agressieve en dreigende manier te doen”, vertelt een bewoner. “Dat leverde nogal wat conflicten op. Ik voelde me totaal niet welkom, alsof de beheerders tegen studenten zijn en denken dat die alleen maar dingen komen slopen. Gelukkig gaat dat de laatste tijd iets beter.”

Aspers beaamt dat laatste. “Sinds driekwart jaar is de relatie met de studenten heel goed. De persoon die in het begin bij wat incidenten betrokken was, is hier inmiddels niet meer

werkzaam.” Maar, stelt hij, het is wel belangrijk dat het personeel grenzen stelt. “Het gaat hier om zaken als brandveiligheid en geluidsoverlast. Sommige jeugdige bewoners die voor het eerst op zichzelf wonen, kunnen niet goed met die vrijheid omgaan.” Toch begrijpt hij de onvrede onder studenten in de eerste periode. “Maar nu alles steeds meer vorm begint te krijgen, zie je dat ze enthousiaster worden.”

De kosten

“Ze proberen aan je te verdienen waar ze maar kunnen”, klaagt een Italiaanse student. Hij wijst op de hoge kosten: 8 euro voor een was- en droogbeurt, 75 euro schoonmaakkosten als bij vertrek de ruimte niet schoon genoeg is (“de controle is streng, terwijl ik bij oplevering zelf een vieze kamer kreeg”). Maar met name de huurprijs is voor de studenten een doorn in het oog, soms zelfs een reden om te verhuizen. Inclusief servicekosten, meubilering (in de meeste gebouwen) en een voorschot voor gas, water en elektriciteit komt het neer op bijna 600 tot 700 euro per maand, afhankelijk van de verdieping. “De basishuur is bepaald met het puntensysteem van de overheid”, zegt Gubbels,

de contactpersoon van eigenaar SHM. “De studenten hebben veel eigen voorzieningen, waaronder een eigen badkamer, keuken en airco. En het ligt onder de grens voor huurtoeslag. We houden dus zeker rekening met de betaalbaarheid.”

“Maar dan woon je wel op een terrein dat niet ‘af’ is”, merkt een student op. “Als je zo snel een complex optuigt, begrijp ik dat er dingen fout gaan. Maar we betalen wel fors. Als de huurprijs verlaagd was, had ik er minder moeite mee gehad.” Heeft de eigenaar ooit overwogen om de studenten te compenseren voor de overlast? Nee, zegt Gubbels. “De woonruimtes zelf waren gewoon gereed. En we bieden altijd een bezichtiging aan: de studenten konden vooraf zien waar ze terecht kwamen. Bovendien hebben we de overlast waar mogelijk beperkt.” En vergeet niet, voegt Gubbels er aan toe, “de bouw is met een reden zo snel gegaan: om een kamertekort in Maastricht te voorkomen.”

De leegstand

“De situatie is wat verbeterd, maar er is zoveel gebeurd dat ik er helemaal klaar mee ben”, verzucht een Duitse masterstudent. Daar heeft

ze graag een ‘boete’ van 250 euro voor over: de kosten om onder de minimale verhuurperiode van één jaar uit te komen (een type contract dat niet meer aangeboden wordt sinds afgelopen september, laat een woordvoerder van Plaza weten: vanaf toen zijn er alleen nog maar tijdelijke contracten met maandelijksse mogelijkheid tot opzegging verstrekt). “Liever betalen, dan langer blijven. Die boete heb je zo terugverdiend met een lagere huurprijs elders.”

Ook drie andere studenten die *Observant* dit voorjaar sprak, zijn inmiddels verhuisd of zijn van plan dat te doen. Klopt het dat er veel leegstand is? “De gebouwen hebben nog niet helemaal vol gezeten”, zegt Gubbels. “Mede door de oplevering in oktober en november van sommige gebouwen is er minder instroom van nieuwe studenten.” Begin februari, het volgende instroommoment, stonden er tachtig woningen leeg. “Dat aantal is daarna tot ongeveer honderd opgelopen. Maar dat is in verhouding met wat we zien in onze andere complexen in Maastricht en daarbuiten. Studenten wisselen nu eenmaal weleens van woning. Bovendien: voor volgend collegejaar zijn inmiddels vrijwel alle studio’s weer gereserveerd.”

Het begin

“Een geweldige operatie”, zo betitelde Maurice Evers (hoofd Maastricht Housing) het uit de grond stampen van de 600 prefab-woningen in Randwyck afgelopen najaar. Pas eind 2021 – de hevige kamercrisis van dat jaar net achter de rug – werd het idee voor het eerst voorzichtig geopperd. De voorspelde instroom van studenten (die uiteindelijk lager zou uitvallen dan gevreesd) wees op een tekort van mogelijk duizend kamers in de zomer. Zeshonderd extra woningen op braakliggend UM-terrein aan de Sorbonnelaan, naast de plek waar

ontwikkelaar SHM in 2020 al ruim 250 ‘containerwoningen’ bouwde, moesten uitkomst bieden.

In allerijl werden plannen gemaakt. In februari vorig jaar vroeg men de eerste vergunningen aan, in juni startte de bouw. Ondanks vertragingen en personeelstekorten in de bouw werden op 1 september, met de start van het nieuwe collegejaar, de eerste gebouwen van ieder honderd studio’s opgeleverd. Tot half november volgde iedere paar weken een nieuw blok.

column

Winnende column van *Observant*-schrijfwedstrijd over 'horrorvakanties'

La cucaracha

Foto: Pexels

Mijn hart ligt in Italië, maar met Spanje – en dan met name de eilanden – heb ik een soort haat/liefde verhouding. Goed eten en drinken, fijn shoppen en de mensen zijn vriendelijk en nemen het me niet kwalijk als ik er een 'buon giorno' doorheen gooi in plaats van 'buenas dias'. Maar mijn grootste vrees zijn die grote bruine kruipers: kakkerlakken. Voor mij de voornaamste reden om enkel in de winter naar Spanje te reizen, omdat ik dan de illusie heb dat er toch minder op straat liggen dan in de zomer. Hoewel ook dat niet gegarandeerd 'Steeftproof' is.

Je moet weten dat ik nooit zelf een vakantie regel en boek, dat doet mijn persoonlijk reisadviseur en ik vind het heerlijk. Geen prijsvergelijken, geen zorgen; alles wordt voor me geregeld. Toch waagde ik me er ooit aan om zelf iets te boeken naar Gran Canaria. Toen vrienden vroegen of we megingen, kopieerde ik blind van vertrouwen simpelweg hun boeking. Maar na die vakantie wist ik zeker dat ik nooit meer iets zou boeken, zonder mijn reisadviseur te raadplegen.

Na weer een heerlijke dag met veel zon, zee, strand en sangria kwamen we terug op onze hotelkamer. De balkonleur stond nog open, wat ik ietwat vreemd vond. Onze kamer bevond zich op de eerste etage en we keken uit over het zwembad, dat omringd werd door palmbomen. Nadat ik mijn zoon naar bed had gebracht, zat ik nog even te lezen. Tot ik vanuit mijn ooghoek ineens iets zag kruipen. Een spin, dacht ik eerst nog naïef. Maar toen ik goed keek, zag ik mijn ergste nachtmerrie waarheid worden: een kakkerlak op de kamer! En niet één, maar twee! Hysterisch belde ik de receptie en de klusjesman kwam aangesjokt met een spuitbus: "You keep, you relax" en hij ging weer weg. Later werd me verteld dat kakkerlakken blijkbaar kunnen vliegen en vaak in palmbomen zitten. Je begrijpt dat ik de rest van die vakantie geen oog meer dicht heb gedaan en nooit meer op de foto ga onder een palmboom.

Stefanie Hollanders – van Oostrum
YUFE Officemanager

colofon

Redactieadres

Lenculenstraat 14
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 390
E observant@maastrichtuniversity.nl
W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Anita Jansen (vz), Samantha Cijntje, Liesbeth Lijnzaad, Hanneke Ramakers

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsen Erdogan, Lisbeth Evers, Juul Hennissen, Linde Kattenberg, Angeliq de Rijk, Thomas Vaessen, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen
(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384
Wendy Degens 043 - 38 85 382
Cleo Freriks 043 - 38 85 386
Maurice Timmermans 043 - 38 85 381
Dennis Vaendel 043 - 38 85 383

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Kathryn van den Berg, Puck Füsers, Roberta Haar, Stefanie Hollanders, Simon Wirtz

Fotografie

Ellen Oosterhof, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud Boveland

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: www.observantonline.nl/Adverteren-en-Paartjes

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en op diverse locaties in Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

paartjes

Voor hetzelfde geld staan de paartjes iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

NEED A CHECKUP WITH A GYNECOLOGIST? IT WILL BE COVERED BY YOUR HEALTH INSURANCE. CALL 0031433210310 OR VISIT WWW.PARKWEGKLINIEK.NL

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

Friandises

Chocolatier

De vermaarde pralines van Maastricht

Wycker Brugstraat 55, Maastricht

● Paartjes

Lever uw paartjes-advertentie digitaal in, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

DE MEDEDELINGEN VAN DE UNIVERSITEIT, FACULTEITEN, SERVICECENTRA EN STUDENTEN-ORGANISATIES ZIJN TE VINDEN OP **WWW.OBSERVANTONLINE.NL**